

Миколі Анатолійовичу Сапону — 50

Миколі Анатолійовичу Сапону, завідувачому науково-організаційним відділом Інституту нейрохіургії ім.А.П.Ромоданова АМН України сповнилося 50.

Народився Микола Анатолійович 17 квітня 1951 року у м.Києві. в сім'ї робітника. Його батько, Анатолій Сергійович, пішов з життя в 1965 році. від церебрального крововиливу. Мати Ганна Степанівна — спадкоємний медпрацівник, зараз на пенсії. Втративши батька, Микола Анатолійович мав стати опорою сім'ї в чотирнадцять років. Закінчивши школу, працював санітаром, слюсарем-інструментальніком, будівельником. Проте, вихований в медичній сім'ї, вирішив стати лікарем.

З 1971 по 1977 р. М.А.Сапон — студент Київського медичного інституту імені О.О.Богомольця. Після закінчення третього курсу остаточно визначився подальший професійний шлях — нейрохіургія. Він працює медбратором в нейрохіургічному відділенні Жовтневої лікарні, де опанувує перші кроки нейрохіургічної практики. По закінченні медінституту був направлений на роботу до Інституту нейрохіургії, де рік працював лікарем-нейрохіургом.

З 1978 року по 1980 служить в армії на далекому Єнисеї .

Повернувшись в Інститут, працює в клініці функціональної нейрохіургії та за сумісництвом обласним ургентним нейрохіургом. Під керівництвом проф. О.А.Лапоногова розпочинає роботу над кандидатською дисертацією на тему “Ефективность стереотаксических операций в лечении экстрапирамидных гиперкинезов у больных различных возрастных групп”, яку успішно захистив в 1992 році.

В 1986 році за пропозицією А.П.Ромоданова був переведений в Управління науково-дослідних робіт МОЗ України, де

протягом двох років вивчає організацію управління науково-дослідними роботами.

В 1988 році повертається в Інститут, працює під керівництвом проф. В.І.Цимбалюка в щойно створеній клініці відновної нейрохіургії та травми периферичної нервої системи, опановуючи техніку мікрохіургічних втручань на периферичній ділянці нервої системи.

Поєднуючи наукову , практичну та організаційну роботу, працює в науково-організаційному відділі Інституту.

В усіх трьох напрямках своєї діяльності Микола Анатолійович незмінно досягає певних успіхів.

Як нейрохіург-практик він освоїв унікальні типи стереотаксичних та мікрохіургічних операцій.

Як науковець — автор 50 наукових публікацій, винаходів, рацпропозицій по приоритетним напрямкам функціональної, відновної нейрохіургії, а в останній час хіургії протибільових втручань.

Як організатор — секретар Української Асоціації Нейрохіургів, секретар редакції “Українського нейрохіургічного журналу”, виданню та оформленню якого віддає багато зусиль та часу.

Організаторські та наукові здібності Миколи Анатолійовича допомогли йому протягом трьох років в якості секретаря експертної ради “Хіургічні хвороби” Вищої атестаційної комісії України, вносити вагомий вклад в розвиток відчизняної медичної науки та атестації наукових кадрів.

З 2001 року Микола Анатолійович очолює науково-організаційний відділ Інституту. Проте при всій навантаженості різноманітними обов'язками по роботі Микола Анатолійович приділяє багато уваги родині, являючись чуйним чоловіком та дбайливим батьком чотирьох дітей.

В день Вашого ювілею колектив Інституту нейрохіургії, редакція Українського нейрохіургічного журналу, спільнота фахівців Української Асоціації Нейрохіургів шанує Вас, дорогий Микола Анатолійович, як чуйну, порядну, доброзичливу людину, віддану роботі, принципову, вимогливу до себе і оточуючих,

щедру та інтелігентну, з почуттям великої відповадальності за долю зростання здобутків української нейрохіургії.

Прийміть наші найширіші вітання й побажання активного творчого довголіття, щастя, удачі, радості, родинного благополуччя та тепла, здійснення творчих задумів та планів.